

לעילוי נשמות
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הנוצח ע"י המשפחה

לעילוי נשמות
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הנוצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: תוספת שבת

פרשת אמור

בס"ד | גיליון מס' 378

חמש הדקות שהביאו את חמש הדקות השמחות בעולם!

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת (כ"ג, ג)

בתוספת שבת. מאחר והוא זוכה לבטל את שעות השבת ומרחיב אותן - בתוספת ליום השבת, לפיכך זוכה הוא לשפע וברכה בלי גבול, לנחלה בלי מצרים!

זו גם הסיבה להבטחתו הנודעת של ה'פרי מגדים' בסימן רנ"ו, ש'כל המוסיף על השבת - מוסיפין לו חיים'. כי כשאדם מוסיף על השבת, הוא בעצם מתחבר לברכת שמים ולשפע אלוהי תוך ביטול ההגבלות הקבועות להם מראש. הרי ה' קבע את גבולות השבת לכ-24 שעות, והלה מרחיב את גבולות השבת, מרחיב את גבולות הברכה!

ולכן - אין כל פלא כי הוא זוכה שההגבלה שקצבו לחייו - גם היא מתרחבת והולכת, מוסיפים לו חיים! - כשהיה מרחיב את גבולות השבת - ה' נותן לו עוד חיים, עוד שפע, עוד ברכה. היהודי הוא זה שהרחיב את גבולות הברכה בהרחיבו את גבולות השבת, לפיכך זכאי הוא להרחבת גבולות הברכה עבורו! צאו וראו, בשנים האחרונות אלפים-אלפים אימצו את תוספת השבת אל ליבם ואל לב משפחותיהם, וזכו לראות בעיניהם כיצד תוספת לשבת - שהיא מקור הברכה, מהווה תוספת של ברכה בחייהם! לא זו בלבד שהם נכנסים לשבת מתוך רוגע ושלווה, מקבלים את פני המלכה כפי שראוי לקבלה, פוסעים אל תוך השבת נינוחים ורעננים כשפניהם מאירות, אלא שלאורך כל ימי השבוע ובכל הנושאים רואים הם בעיניהם ברכת שמים ברורה ומוכחת!

בשורת 'תוספת שבת' - חוללה ישועות לאלפים ולרבבות בכל תפוצות ישראל, רבים-רבים נושעו בזכותה, בזיווגים הגונים, בזרע של קיימא, ברפואות למעלה מדרך הטבע, ברוב נחת מהילדים ובשפע פרנסה. המה מעידים על גודל הזכות, על עוצמת השפעת ברכת השבת בחייהם. הבה נאמץ גם אנו את השיטה, הבה נתחבר בעוצמה למקור הברכה!

ולא זו בלבד, אלא שכיום בסייעתא דשמיא זכינו וישנה פעילות עניפה של שותפים רבי מעלה, המקדישים שעות מזמנם להפצת בשורת תוספת השבת, מפצים חומרי הסברה, תולים מודעות בשכונתם אודות גודל הזכות, מעודדים את תוספת השבת בכל בתי ישראל. גם בידינו לזכות בזכות הזו, בחייו אחד למספר הטלפון: 0722-722-730 נזכה להתחבר באופן אישי וגם נהיה שותפים בהפצת בשורת תוספת השבת באזור מגורינו!

אחים יקרים, עם ישראל זקוק לשפע וברכה, לשמירה ממעל, לישועות רבות, הן לצורך הכלל והן בחיי הפרט. קרוב אלינו הדבר מאוד - הבה נתחבר למקור הברכה השמימי, הבה נקבל את פני השבת ברינה מתוך תוספת שבת, ונזכה בשפע

שמימי ממעל, כי היא מקור הברכה!

חמש דקות משתלמות!

היה זה ביום 'תענית אסתר' תש"פ. אל ציינו של בעל ה'חזון איש' צ"ל בשולי העיר בני ברק הגיע יהודי יקר, שביקש לנצל את היום הגדול המסוגל לישועות ולהתפלל

כל יהודי, בכל עת ועידן, רוצה לזכות בברכת שמים, בשמירה עליונה, בחן וחסד ורחמים בשפע רב. כל אחד מאיתנו חפץ שתפילתו יתקבלו ברחמים וברצון, שמשאלות לבו יתמלאו לטובה ולברכה, שתשרה ברכה וסייעתא דשמיא במעשי ידיו והוא יזכה לשפע עד בלי די. אנשים נוטים לערוך סגולות ותיקונים, לפעול אצל צדיקים חיים ואצל צדיקים שבמיתתן קרויין חיים, הכל כדי להגיע ליעד הנשאר - לזכות לברכה ושפע ממרומים, וכמה שיותר.

הבה ננסה לפצח את הסוד הגדול: מהו המקור לברכת שמים, וכיצד ניתן להתחבר אליו ולזכות ממנו בכמה שיותר? מהו צינור ההשפעה השמימי שבאור עולם מפעיל בעולמו, ואיך אפשר לפתוח בו את הברז ולמשוך ממנו מימי שפע בכמויות גדולות? האם יש משהו שהוא-הוא הכלי העיקרי להשגת השפע, ואם כן - איך מגיעים אליו ומקבלים ממנו שפע וברכה?!

ובכן, יש כלי כזה. יש משהו שהוא 'מקור הברכה', כפשוטו ממש! והוא - יום השבת. יום השבת קודש הוא מקור הברכה השבועי, ביום הזה הקדוש ברוך הוא משפיע את השפע האלוהי לכל ימי השבוע שאחריו. יום השבת הוא היום המיוחד והמיוחד להשפעת שפע אלוהי, במהלכו נפתחים ואוצרות השמים!

ה'אור החיים' הקדוש בפרשת בראשית מגלה, שבאור עולם ברא את עולמו עם 'אורי תפוגה' מובנה, לפיו כעבור ששה ימים - העולם כולו מתפוגג ונעלם... אלא שכאשר ששת הימים מסתיימים, שוב מגיע יום השבת הנושא בכנפיו השפעה חדשה וברכה מחודשת, המחזיקת את העולם כולו למשך שבוע נוסף. כך, העולם בעצם חי ומתקיים, מושפע ומתברך, משבוע אחד לשבוע שלאחריו, בזכות יום השבת המשפיע את השפע!

ולאחר שפיצחנו ששבת קודש היא מקור הברכה, שאלת השאלות היא איך מתחברים לשבת עוד קצת, איך 'חוטפים' ממנה עוד אוצרות, איך זוכים בעוד השפעה מהשפעתה המבורכת?!

ובכן, כאן התשובה היא פשוטה: 'תוספת שבת' - על מתנת השבת האהובה, העניק לנו מקדש השבת מתנה נוספת, והיא היכולת של כל יהודי להוסיף על השבת, לקחת דקות של יום חול - ולהפוך אותן לדקות של שבת. התוצאה ברורה: רגעים רגילים של חולין - הופכים לרגעים של ברכה, של מקור הברכה, ולכן זו הדרך לקבל עוד ועוד מהברכה!

בגודל קדושת השבת והזכות לענגה - מיותר להרבות בדברים. הבה נראה הבטחה אחת מדברי חז"ל, שבידנו וקבעו ש'כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים' - נחלה ללא גבולות, נחלה שאין לה סוף, לא ברוחניות ולא בגשמיות. פשוט שפע תמידי ניתן ומחולק למענג את השבת!

ומיהו זה הזוכה להיות 'מענג את השבת', ומדוע הוא זוכה לברכה ללא גבול? - מגלה בעל ה'בן יהודה', כי 'המענג את השבת' - זה מי שמתפנק בעוד קצת שבת, מי שמתענג

מצוה לפרסם! סגולה בדקה לעורר רצון לקדושה, לסבול לעילוי נשמות

הרה"ח רבי פתחיה סעלישער בן הר"ר יוסף יונה הי"ד רוזנברג
מזקי חסידי בעלזא, נעקד"ש בשנות הזעם - י"ג בסיון תש"ד

לעילוי נשמות

ר' שלמה פרץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשמיט (אריאל)
ת.נ.צ.ב.ה.

על כאבו האישי. זה מספר שנים שהוא ורעייתו ממתנינים להיושע בזרע של קיימא, מייחלים לדרג בו יזכו להיפקד בילדים. השנים עוברות וחולפות, הם חווים אכזבות מכאיבות בלי סוף, והישועה איננה נראית באופק...

עודו עומד לצד ציון הח'זון איש' ומתפלל בדמעות שליש, מבחין הוא באחד מצדיקי הדור שליט"א שהגיע אף הוא להתפלל במקום. האיש החליט לנצל את ההזדמנות ולפנות אל הצדיק לבקש את ברכתו, ואז - הציע לו הצדיק שיקבל על עצמו שתי קבלות טובות: האחת - להתפלל את ספר התהלים כולו בליל פורים. והשניה - שיקבל על עצמו, בשיתוף עם רעייתו, לקבל את השבת 5 דקות לפני זמן הדלקת הנרות הקבוע. עוד 5 דקות של שבת!

ובעוד קיום הקבלה הראשונה היה פשוט וקל - הרי שהקבלה השניה דרשה מהם מאמץ גדול ואנרגיה מרובה. מעודם, כפי שמקובל בבתים רבים בישראל, הורגלו שלשבת נכנסים בדקה האחרונה, סוג של מיתוס נפוץ שרבים מאמינים שאין מנוס ממנו. להקפיד מדי שבוע להדליק נרות 5 דקות לפני הזמן? - זה היה נראה בעיניהם כמשימה בלתי אפשרית!

זאת ועוד - אותו יהודי נוהג כשיטת זמן 'רבינו תם', כלומר - בקהילתו מתפללים תפילת מנחה של ערב שבת מאוחר מהמקובל ברוב תפוצות ישראל. המשמעות היא, שהקדמת הדלקת הנרות בחמש דקות - מאריכה את ה'הפסקה' הממושכת בין הדלקת הנרות לתפילת המנחה, מה שמקשה עוד יותר על עמידה בקבלה הזו!

אולם, בני הזוג החליטו שעבור ישועה בזרע של קיימא כדאי להתאמץ. בשבועות הראשונים הדבר דרש מהם כוחות נפש אדירים, ממש כך. ההרגל לקבל שבת בדקה האחרונה היה כה מושרש בבתם, עד שכמעט לא היה שייך לחשוב על דרך אחרת... הם נדרשו לשנות הרגלים בהיערכות לשבת כבר מיום חמישי, בהכנת צרכי השבת מוקדם ככל האפשר, במניעת דחיית משימות ליום ששי - הכל בשביל 5 דקות נוספות עבור שבת המלכה!

אבל חמש הדקות הללו היו משמעותיות מאוד, אולי המשמעותיות ביותר בחייהם...

בערש"ק פרשת וירא תשפ"ב, חמש דקות לפני זמן הדלקת הנרות, נולד להם בנם בכורם. כן, באותן חמש דקות מבורכות של חיבור איתן עם מקור הברכה, באותן חמש דקות זכות ויקרות שהשפעתן מרובה - הם זכו להפוך להורים. חמש הדקות של תוספת השבת - היו חמש הדקות בהן הם נושעו בישועה לה נכספו שנים ארוכות!

אחים יקרים! סיפור מופתי זה, אותו מספר המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א מפי בעל המעשה, ממחיש באופן חד וברור מה המשמעות של תוספת שבת, כפי שמקדש השבת שמפתח של ילדים בידיו הוכיח במקרה הזה לעיני כל ישראל. הנה כי כן, חמש הדקות של תוספת השבת הן שהשפיעו את הישועה, ובאורח מופתי - היא הגיעה לעולם באותן חמש דקות של תוספת שבת, כהוכחה ניצחת שהישועה באה בזכות תוספת שבת!

הבה נאמץ את המסר העולה מהסיפור הזה, הבה נקרבו אל ליבנו. אמנם, לעתים, ההרגל להיכנס לשבת באיחור הוא כה מושרש ונפוץ, נראה שקשה להילחם בו ולהתגבר עליו. אבל זה אפשרי, ובעיקר כדאי, כל כך כדאי:

כי מי שמאריך את השבת - מעמיק את החיבור שלו לברכת שמים. מי שזוכה בתוספת שבת - זוכה בתוספת של ברכת שמים. מי שזוכה שעוד דקות מזמנו הן חלק משבת המלכה - רואה בעיניו כיצד שבת המלכה משפיעה עליו מברכתה. אחים יקרים, הבה נקדים לקבל את השבת, הבה נזכה עוד ועוד בברכתה!

הדקות שהיטו את הלב...

המעשה הבא, אשר ייתכב כאן בקצרה, טומן בחובו עולם של רגשות וחששות, שהתחלפו בישועה שמיימת מדהימה. קיבלנו אותו בעדות אישית מאחת מקוראות העלון, והדברים מרגשים ומרוממים:

בבתים רבים מישראל, שוררת תכונה ונוצר 'עניין' סביב מוסדות החינוך של הילדים. לעתים מבקשים להתקבל במוסד ואין מתקבלים בו, ולפעמים יש חילוקי דעות בין ההורים ובין הילדים בעניין רגיש זה, שיש לו השפעה מכרעת לעתיד הדור הבא. כך גם בבית משפחת א., מפיה שמענו את הסיפור.

אחת מבנות המשפחה, שזה עידן ועידנים שנראה שהיא לא צועדת בדיוק בתלם אותו התוו לה הוריה, ביקשה להמשיך את לימודיה במוסד חינוכי, שרמותו הרוחנית פחותה מהרמה במוסדות החינוכיים המקובלים במשפחתה ובקהילה אליה היא משתייכת. בשל הרגישות הרבה לא נוכל להוסיף יותר מדי פרטים, אבל העובדה היתה שהבת ביקשה ללכת ללמוד במוסד חינוכי מסוים, שהוריה ובני משפחתה התפלצו מעצם המחשבה שהיא תלמד שם...

לאותה בת יש אחות גדולה ממנה, שהבחנה בחשש-מה-ברחש-בחס המשפחתי. היטב ידעה על מצבה הרוחני של אחותה - שאינו עולה בקנה אחד עם שאיפות הוריה, והחשש היה ברור ומיידי: אם היא אכן תלך ללמוד באותו מוסד, די ברור שמצבה הרוחני יילך ויידרדר עוד ועוד, ומי יודע עד היכן היא תגיע. אולם מבחינת

הבת - הדבר היה מוגמר וברור, והיא כבר נרשמה למוסד החינוכי ההוא, זה שחששות רבים תלויים בו...

לאחות הגדולה לא היתה השפעה רבה על הצעירה ממנה, והיא הבינה כי לא תוכל להשפיע עליה לבחור במוסד חינוכי אחר רק בעזרת שיחות עידוד. לפיכך, ומתוך נסיינה הרב כי 'תוספת שבת' היא כלי מחזיק ברכה, בחרה האחות הגדולה להשליך את ידה על ה' יתברך, וקיבלה על עצמה להוסיף זמן 'תוספת שבת'. היא תדליק נרות מוקדם מהזמן הקבוע, ואת הדקות השבתיות ש'הרוויחה' - תקדיש לתפילה נרגשת למען אחותה...

וכך, בשבוע בו החליטה על כך, הדליקה נרות מוקדם מהזמן, ואת דקות הברכה בהן זכתה ביושר - הקדישה לתפילה נרגשת מקרב הלב למען אחותה, התחננה לבורא עולם שימשוך את ליבה לעבודת ה' ויראתו, ושהיא תבכר דווקא מוסד חינוכי בעל רמה רוחנית מוקפדת וגבוהה. כך בשבוע הראשון, כך גם בשבוע השני...

בשבוע השלישי, כך היא מעידה במכתבה, פגשה בה אחותה והודיעה לה: 'למעשה, חשבתי על כך שוב והחלטתי שכדאי ללמוד במוסד השני. אכן, מלכתחילה לבי משך אותי למוסד אליו נרשמתי, אולם במחשבה שניה - עדיף ללמוד במוסד בו למדו אחיותי, ולהמשיך באותה הדרך...' - סיפרה לה אחותה כמסיחה לפי תומה...

ורק האחות הגדולה יודעת, כפי שהיא מעידה במכתבה: נדרשו שבועיים בלבד של 'תוספת שבת' ותפילה נרגשת במהלכה - כדי להעביר את רוע הגזירה. בורא עולם, המכונן כליות ולב, ראה את 'תוספת השבת' שלה, שמע את תפילתה בשעה המבורכת הזו, והיטה את לב אחותה למוסד החינוכי המובחר יותר, הרוחני יותר, זה שעתידה הרוחני בו - יהיה טוב יותר בסייעתא דשמיא!

אחים יקרים, נמצאים אנו בימי הקיץ, עיני הכל נשואות לשנת הלימודים הבאה. עניין מוסדות החינוך בהם ילמדו ילדנו - בווער בנו. רבים וטובים כל כך מתקשים בסוגיא זו, אם בהכרעה לאיזה מוסד לשלוח, אם בהכרעה לאיזה מוסד בוודאי אין לשלוח, אם בעצם הקבלה או אי הקבלה למוסדות החינוך. והלא זה כל העתיד של ילדינו, ומה לא נעשה למענם!

סיפור מופתי זה פותח לנו צוהר להבנה: גם בסוגיא טעונה זו, תנו ל'תוספת שבת' לפעול עבורכם, תנו לה לעשות עבורכם את העבודה! הבה נקבל על עצמנו 'תוספת שבת', למען בורא עולם יכוון נכון את דרכנו, ידריך את ילדינו למוסדות הטובים עבורם באמת, ינחה אותנו בדרך אמת לטובת עתיד ילדינו!

'תוספת שבת' היא מפתח רב השפעה של ברכות וישועות, של עצה טובה ונכונה, של פתיחת שערי שמים. הבה ננצל את מתנת השבת האהובה, הבה נסתער על 'תוספת שבת' בחביה אין קץ, ונפעל בעזרתה ישועה בכל הדרוש לנו, למעננו ולמען נפש ילדינו!

מוסיפים חיים!

היה זה לפני מספר שנים, בשכונת רמת-אלחנן הבני ברקית. בתקופה מסויימת, התרגשו ובאו על השכונה כמה וכמה אסונות, טרגדיות קשות ונוראיות ניתכו על ראש התושבים בזו אחר זו. נראה היה כי מידת הדין מתוחה על השכונה, ומלאך המוות מצא לו מקום לשכון בו...

בצר להם שלחו תושבי השכונה בראשות הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א - רב השכונה, את הגאון רבי מרדכי בונם זילברברג שליט"א - רבה של שיכון ה' - אל הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל, ושאלוהו כדת מה לעשות, ומהי הדרך לעצור את 'מידת הדין' המאיימת על השכונה. ראש הישיבה אפילו לא נזקק להרהר כדי להגיב על אתר:

'תוספת שבת' - קבלו על עצמכם להוסיף 10 דקות לשבת המלכה, השכונה כולה תתעטף בהוד שבת' 10 דקות לפני הזמן הקבוע. השבת היא מקור החיים, היא תגרש את מכת האסונות מתוכם ותעניק לכם חיים!'

בני השכונה שמעו וקיבלו על עצמם, ומאז - קבעו כי זמן כניסת השבת בשכונה יוקדם בעשר דקות מהזמן הקבוע בבני ברק. וראו זה פלא - שנה שלימה חלפה ולא נשמע קול שוד ושבר בגבולם, מלאך המוות עזב את השכונה והותיר את תושביה לפליטה גדולה. תוספת השבת הרתיעה אותו, והעניקה חיים במתנה לתושבי השכונה!

לאחר שנת שלווה, ביקש הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א לספר את הדברים לראש הישיבה ולהודות לו על עצתו. הרב שטיינמן כלל לא התרגש - היה ברור לו כי זהו כוחה של 'תוספת שבת', פשוט שהיא מוסיפה חיים!

את הסיפור שמענו משליח תושבי השכונה - הרב זילברברג שליט"א ששמע את העצה מפי הרב שטיינמן זצ"ל, ויש בו כדי ללמדנו: אחים יקרים, אכן כן, זה פשוט וחלק, עובד וקיים. נסו זאת בעצמכם! 'תוספת שבת' מעניקה חיים, מעניקה שפע, מעניקה ברכה וסייעתא דשמיא.

כמה יהודים מתאמצים להשיג סגולות, כלים, רעיונות ותפילות, הכל כדי לזכות באורך ימים ושנות חיים. והנה כי כן - זו העצה, אשר כאמור בראשית הדברים - חקוקה היא בספרו של ה'פרי מגדים': 'כל המוסיף מחול על הקודש מוסיפים לו חיים!'

הבה נאמץ את תוספת השבת, נצטרף גם אנחנו למשפחה הענקית של המוסיפים מחול על הקודש, ונזכה בברכת שמים, בשמירה מעולה מכל צרה וצוקה, ובשפע רחמים ממקור הברכה!

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשראי) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס